

καὶ ταυτώνυμα χωρία· οἱ δὲ κάτοικοι τῆς ἐν Κριμαίᾳ Ταταρικῆς Πρωτεύουσας Μπακσέ Σεράι, συνώκησαν ἐν τῇ νέᾳ πρωτεύουσῃ τῆς ἀποικίας των ἐνταῦθα ἅπαντες σχεδὸν χειρωνακτες μετενεγκόντες τὰς χειρωναξίας των συμπάσας ἐκεῖθεν ἦσαν δὲ μηχανοποιοί, πιλοποιοί, σιδηρουργοί, χαλκουργοί, μηλωτουργοί, σανδαλοποιοί κτλ, λεληφότες μάλιστα οἱ πλείστοι καὶ τὴν ἐπίκλησιν ἐκ τῆς ἰδίας ἐκάστω χειρωναξίας, ὡς περ συνειθίζεται παρὰ ταῖς τουρκικαῖς κοινωνίαις· καὶ δὲ τὰς οἰκογενειακὰς ταύτας ἐπικλήσεις φέρουσι μέχρι σήμερον οἱ ἀπόγονοι τῶν μετοίκων χειρωνακτῶν ἐκείνων μεταβαλόντες αὐτὰς ἢ ἐπὶ ῥωσικὴν κατὰληξιν οὐ, ἢ μεταγλωττίσαντες ἐκ τοῦ τουρκικοῦ εἰς τὸ ῥωσικόν. — Καθὼς ἀποβιβάζει ἱστορικὸν ζήτημα ἡ ἀνακάλυψις τῶν ἐκ Κριμαίας τούτων Γραικῶν, πόσοι, ποῶ ποῖ καὶ πότε οἷς εἶπον, ἀπώκησαν ἐκεῖ, (καὶ θέλετε εὐεργετήσῃ τὴν τε ἱστορίαν τῆς ἐσκορπισμένης ἑλλ. φυλῆς, καὶ τοὺς ἐνταῦθα μετοίκους Γραικοὺς, ἐὰν τὸ ἐξιχνιάσῃ) θὰ ἀποβῇ τοιοῦτο, καὶ ἡ ἐνομασία τῆς πόλεως ταύτης *Μαριανουπόλις*. Τὰ μὲν ῥωσικὰ λεξικά λέγουσιν ὅτι οἱ Γραικοὶ μέτοικοι ἔδωκαν τὸν ὄνομα τοῦτο ἐκ τῆς εἰκόνης τῆς θαυματουργοῦ ἦν ἐκόμεσαν μεθ' ἐκυτῶν, Θεοτόκου Μαρίας· ἀλλὰ τὰ λεξικά ταῦτα ἐν πολλοῖς εἶναι ἄκριτα. Τινὲς δὲ ἐξ ἀκοῆς, ἐν οἷς καὶ ὁ γέρον πρωτοϊερεὺς Γρηγόριος Μαυρουδίσσης, λέγουσι ὅτι ἐκαλέσθη βουλήσει τῆς Αἰκατερίνης Β' εἰς τιμὴν μιᾶς ἀδελφῆς τῆς Μαριάννας ⁽¹⁾.

Η. Μ. Κ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΝ ΙΒΡΑΙΔΑ.

Τῇ 4 Ἰανουαρίου 1866, πολλοὶ νέοι Ἕλληνες παραστήσαμεν ἐν τῇ αἰθούσῃ Ράλλα, ἥτις καὶ διὰ χοροὺς καὶ διὰ θέατρον περὶχωρεῖται, ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τῆς πόλεως ταύτης, τοὺς « δύο Λοχίας » δράμα ὠρχιζόμενον τοῦ Γάλλου d'Aubigny, τὸ ὁποῖον μετετρέψαμεν ἐπὶ τὸ εὐκολώτερον δι' ἡμᾶς. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡ πόλις ἦτο εἰς κίνησιν· ἐμελλε νὰ δοθῇ ἑλληνικὴ παράστασις ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τὰ ὀνόμα-

τα τῶν ἡθοποιῶν ἦσαν γνωστότατα, καὶ πολλοὶ συμπαθεῖς τρέφοντες πρὸς τοῦτον ἢ ἐκείνον ἤτοι μάζοντο νὰ χειροκροτήσωσιν αὐτοὺς· ἐπιτροπὴ ἐξαμελὴς ἐκ τῶν ἐγκρίτων τῆς πόλεως καὶ ἐξ ἐκάστου ἔθνους ὤφειλε νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὰ τὴν εἰσπραξίν καὶ τὴν διανομὴν τῶν χρημάτων. Λοιπὸν, ὡς βλέπετε, τὸ πρᾶγμα ἦτο περίεργον πολὺ, ἀφοῦ μάλιστα λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐνταῦθα ὑπάρχουσι πολλοὶ ξένοι (καὶ οἱ ἐγγύριοι νέοι δὲν εἶναι ἀσημάντου ἀριθμοῦ)· καὶ ὅτι ἑλληνόπαιδες ἐλάμβανον τὴν πρωτοβουλίαν τῆς διὰ τῆς ἰδίας των γλώσσης διερεθίσεως τῆς καλλιθεσίας. Ἀπὸ τῆς 3 μ. μ. ἡ αἰθουσα κατεπλημύρει ἀνθρώπων ζητούντων εἰσιτήρια. Πρέπει δὲ νὰ σὰς ἀναφέρω, ὅτι τὸ τίμημα τῆς εἰσόδου εἶχεν ἀρεθῇ εἰς τὴν γενναιότητα ἐκάστου, οὐχὶ ὅμως κάτω τοῦ ἐνὸς εἰκοταρίου. Τὴν 8 ἐσπερινὴν ὥραν τὸ θέατρον παρίστα ὠραιότατον θέαμα. Κυρίαι ἑλληνίδες καὶ ξέναι καὶ ἐγγύριοι, εὐειδεῖς καὶ κομψῶς ἐνδεδυμέναι καὶ συμπαθητικαί, δεσποινίδες παρικκαλαῖς, ἑλληνικῆς χαρᾶς μειδίαμα ἔχουσαι ἐπὶ τῶν ῥοδίνων χειλέων των, περιέμενον νὰ ἴδωσιν ἡμᾶς ὅλους, οὓς ὅλοι ἐγνώριζον· καὶ φαντάσθητε ἂν αἱ ὠραῖαι καρδίαι των δὲν πύχοντο ὑμῶν ἐπιτυχίαν, ἂν ἐκ βαθύων καρδίας δὲν παρεκάλουν τὰς θυγατέρας τῆς Μνημοσύνης πάσας νὰ μὴ μᾶς ἀφήσωσι νὰ κἄμωμεν fiasco· ἑλληνικὴ φιλοτιμία κατεῖχε πάσας καὶ πάντας. Τέλος τὸ περὶπέτασμα ἠγέρθη, ἠνοιζάμεν τὰ στόματα, τὰ ὕμνατά μας, ἐκινήσαμεν τὰς χεῖράς μας, περιεπατήσαμεν, εἶπομεν, ἐφωνήσαμεν, ἐκλούσαμεν, συνεκινήθημεν, ἠκούσαμεν, ἐγονυκλινήσαμεν, παρεκαλέσαμεν, ὠργίσθημεν, εἰρωνεύθημεν, ἐτρέξαμεν, εὐρέθημεν ἀσθμαίνοντες, ἐπροσωποποιήθημεν, καὶ ἐθρόντησαν αἱ χειροκροτήσεις, καὶ δάκρυα ὕγραναν καὶ ὠραίους καὶ ἀσχήμους δφθαλμούς, καὶ καρδίαι σταθεραὶ καὶ ἀστατοὶ ἐσκήρτησαν, καὶ ἐκάλυσαν ἡμᾶς ἐκ νέου, καὶ ὁ κόσμος ὅλος πύχαιστίθη καὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς διανεμόνται φλωρία 180 περίπου. Ἀναμφιβόλως ὑπῆρξεν ἐλλείψεις, ἀλλ' ὅλοι καὶ ὅλοι ὑπῆρξαν εὐμενέστατοι πρὸς τοὺς κατὰ πρῶτον ἀναθέντας εἰς τὴν σκηνήν. Μεθαύριον περὶσταίνομεν τὴν « *Babyloniad* » ὑπὲρ τοῦ ἐνταῦθα ἑλλ. ναοῦ καὶ προβλέπεται συρροὴ μεγίστη καὶ εἰσπραξίς ὑπὲρ τὰ 200 φλ. ἔχομεν ἀνατολίτην περίφημον. Κατόπιν θὰ περὶστήτωμεν τοὺς « *Αρματολούς καὶ Κλέπτας* » δράμα δίπρακτον, καὶ μίαν ἀστείοντάτην κωμωδίαν « *ἡ ἐν τῷ σκότεινι συνέρτευξις* »· μετὰ ὁπῶν δὲ ἡμέρας « τοὺς τρεῖς Γάμους εἰς μίαν ἡμέραν ἢ αἱ γυναῖκες δὲν περιορίζονται. » Βλέπετε ὅτι εἴμεθα φοβεροὶ καὶ τρομεροὶ, καὶ μακρόθεν εὐχλόητε ἡμῶν ἐπιτυχίαις καὶ θοριάμβους.

Κ. Ι. Π.

(1) Τὰς ἀνωτέρω εἰδήσεις ἐπέστειλε, κατ' αἴτησιν ἡμῶν, φίλος ὁμογενὴς, ἀρμαίαν σῶζων τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην, ὁ Κ. Η. Μ. Κ. διατρίδων ἐν Μαριανουπόλει. Περὶ δὲ τῶν κατὰ τὴν Μεσημβρινὴν Ῥωσίαν ἑλλήνων ἀνάγνωθε τὴν ἐν τῷ Δ' Τόμῳ τῆς Πανδώρας ἀξιόλογον ἱστορικὴν πραγματείαν, ἣν Ῥώσος λόγιος παρεπιδημῶν τὸ 1853 ἔτος ἐν Αθήναις ἔγραψεν ἑλληνιστί, ΣΠΜ. ΠΑΝΔ.